

—Yitro—

Torah Study Packet (Plaut pp. 522-24)

Shabbat January 22, 2022

Exodus 19:1-6:

א בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ
מִדְבַר סִינַי: ב וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר
וַיַּחֲשֶׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר: ג וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו
יְהוָה מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וּתְגִיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
ד אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאִשָּׁא אֶתְכֶם עַל־כַּנְּפֵי נְשָׁרִים
וְאַבָּא אֶתְכֶם אֵלַי: ה וְעַתָּה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת־בְּרִיתִי וְהֵייתֶם לִי סֻגְלָה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָּל־הָאָרֶץ: ו וְאַתֶּם
תִּהְיוּ לִי מִמְּלַכְת כֹּהֲנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ אֱלֹה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבְּרוּ אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל:

On the third new moon after the Israelites had gone forth from the land of Egypt, on that very day, they entered the wilderness of Sinai. Having journeyed from Rephidim, they entered the wilderness of Sinai and encamped in the wilderness. Israel encamped there in front of the mountain, and Moses went up to God. The Eternal One called to him from the mountain, saying, “Thus shall you say to the house of Jacob and declare to the children of Israel: ‘You have seen what I did to the Egyptians, how I bore you on eagles’ wings and brought you to Me. Now then, if you will obey Me faithfully and keep My covenant, you shall be My treasured possession among all the peoples. Indeed, all the earth is Mine, but you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation.’ These are the words that you shall speak to the children of Israel.”

Commentary of Nachmanides (Rabbi Moshe ben Nachman: 1195?-1270):

א בחדש השלישי היה ראוי שיאמר הכתוב ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני בחדש השלישי לצאתם מארץ מצרים, כמו שנאמר למעלה (טז א) במדבר סיני, אבל בעבור היות ביאתם במדבר סיני שמחה להם ויום טוב, ומעת צאתם ממצרים נכספים אליו, כי ידעו ששם יקבלו את התורה, כי משה הגיד להם מה שנאמר לו תעבדון את האלהים על ההר הזה (לעיל ג יב), וגם לפרעה אמר נלכה

נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה לה' אלהינו (שם ה ג), והוא המהלך ממצרים ועד הר סיני, בעבור זה התחיל הפרשה כי בחדש השלישי ביום הזה שהתחיל החדש באו לשם. ואחרי כן חזר לומר כשאר המסעות ויסעו מרפידים:

1. **On that very day.** After the model of 16:1, this chapter ought to have begun, “Setting out from Rephidim, they encamped in the wilderness of Sinai, on the third new moon after their departure from the Land of Egypt.” But their arrival in the wilderness of Sinai was a joyous festival for them, which they had been longing for ever since their departure from Egypt. For they knew that they would receive the Torah there, since Moses had told them that God said, “You shall worship God at this mountain.”(3:12) Moreover, he had told Pharaoh they would go, “A distance of three days into the wilderness to sacrifice to the Eternal God.”(5:3) and that was the distance to Mount Sinai. That is why this verse differs from the description of the other stages, to emphasize that they had finally arrived at the goal of their journey. Then v. 2 picks up the story as with the other stages of the journey.

Commentary of Rashbam (Rabbi Samuel ben Meir 1085-1174):

על כנפי נשרים - שהעברתי אתכם את הים ביבשה כנשרים שעוברים ימים דרך פריחה גם שלא הווקתם כדכתיב: כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף. ואבא אתכם אלי - להיות אני לכם לאלהים.

4. **On eagles' wings.** For I brought you across the sea on dry land, just as eagles cross the sea by flight, and kept you unharmed, “Like and eagle who... hovers over his young.”(Deut. 32:11) **And brought you to Me.** So I could be your God.

כי לי כל הארץ - וכל העמים שלי ולא בחרתי כי אם אתכם לבדכם.

5. **Indeed, all the Earth is mine.** And all the peoples are Mine; but I have chosen only you alone.

Exodus 19:7-13:

ז וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְקַרְא לְזִקְנֵי הָעָם וַיֵּשֶׁם לְפָנֵיהֶם אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה: ח וַיַּעֲנוּ כָּל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מִשֶּׁה אֲלֵי־יְהוָה: ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

הָנָה אֲנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעֵב הָעֲנֹן בְּעִבּוֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי עַמְךָ
וּגְסֵבְךָ יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה: י וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֶךְ אֶל־הָעָם וְקִדְשְׁתֶּם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבֹּסוּ שְׂמֹלֹתֵיכֶם:
י א וְהָיוּ נֹכְנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי | בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי
כָּל־הָעָם עַל־הַר סִינַי: יב וְהִגַּבְלֹתָ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ לָכֶם
עֲלוֹת בְּהָר וּנְגַע בְּקַצְהוּ כָּל־הַנֶּגַע בְּהָר מוֹת יוֹמָת: יג לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד
כִּי־סָקוֹל יִסְקַל אוֹיְרָה יִיָּרָה אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ לֹא יַחֲיֶה בְּמִשְׁךָ
הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ בְּהָר:

Moses came and summoned the elders of the people and put before them all that the Eternal One had commanded him. All the people answered as one, saying, “All that God has spoken we will do!” And Moses brought back the people’s words to the Eternal. God said to Moses, “I will come to you in a thick cloud, in order that the people may hear when I speak with you and so trust you ever after.” Then Moses reported the people’s words to the Eternal One, and God said to Moses, “Go to the people and warn them to stay pure today and tomorrow. Let them wash their clothes. Let them be ready for the third day; for on the third day the Eternal One will come down, in the sight of all the people, on Mount Sinai. You shall set bounds for the people round about, saying, ‘Beware of going up the mountain or touching the border of it. Whoever touches the mountain shall be put to death: no hand shall touch him, but he shall be either stoned or shot; beast or man, he shall not live.’ When the ram’s horn sounds a long blast, they may go up on the mountain.”

Commentary of Nachmanides (Rabbi Moshe ben Nachman: 1195?-1270):

ח וישב משה את דברי העם אל ה'. ששב לפניו אל ההר עם מענה העם. והנה הכל גלוי לפניו ולא שאלו מה ענה לך העם הזה, וכענין שכתוב וישמע ה' את קול דבריכם בדברכם אלי. ובבאו לפניו אמר ה' יתברך הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם, ואז הגיד לפניו ואמר רבונו של עולם בניך מאמינים הם ומקבלין עליהם כל אשר תדבר, וכן וישיבו אותם דבר ויראום את פרי הארץ (במדבר יג כו), שובם אליהם עם הדברים שראו, כי אח"כ אמר ויספרו לו ויאמרו.

8. **Moses brought back the people’s words to the Eternal.** He returned before God, to the mountain, with the people’s answer. Of course, all was revealed to God—as we know from Deut. 5:25, “The Eternal One heard the plea that you

made to me and the Eternal Said to me, ‘I have heard the plea that this people made to you; they did well to speak thus’—and God did not ask, “What did the people answer you?” When Moses came before God, the Holy Blessed One said to him, “I will come to you in a thick cloud, in order that the people may hear when I speak with you and so trust you ever after.”(v. 9) Only then did Moses have a chance to actually report the people’s words to the Eternal. He said, “Ruler of the Universe, Your children believe, and they accept the obligation to do whatever You say.”

Exodus 19:14-17:

יָד וַיֵּרָד מֹשֶׁה מִן־הַהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ שְׂמֹלֹתָם:
טו וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הָיָו נִכְנִים לְשִׁלֶּשֶׁת יָמִים אֶל־תִּגְּשׁוּ אֶל־אִשָּׁה:
טז וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֵיטֵב הַבִּקֹּר וַיְהִי קֶלֶת וּבִרְקִים וְעָנָן כָּבֵד
עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזַק מְאֹד וַיִּחַרְדּוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה: יז וַיּוֹצֵא
מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לְקִרְיַת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחֲתֵית
הָהָר:

Moses came down from the mountain to the people and warned the people to stay pure, and they washed their clothes. And he said to the people, “Be ready for the third day: do not go near a woman.” On the third day, as morning dawned, there was thunder, and lightning, and a dense cloud upon the mountain, and a very loud blast of the Shofar; and all the people who were in the camp trembled. Moses led the people out of the camp toward God, and they took their places at the foot of the mountain.

Commentary of Ibn Ezra (Rabbi Abraham ibn Ezra 1091/92-1167):

והגאון פי' האזוב מלשון ערבי זעת"ר ובלשון לעז אוריגנ"ו והוא עשב נכבד במיני
מטעמים. וזה לא יתכן כי הכתוב אומר על האזוב אשר יצא בקיר ולא ידעתי מהו.
רק מדרך הסברא אינו עשב תקיף כי הוא הפך הארו שהזכיר הפסוק. ויש
אומרים כי הפסח היו שוחטין אותו בסף השער. וטבלו האזוב בו ויגיעו אל
המוזות. כמו וימד סף השער אמות הספים. ואחרים אמרו כי הוא כלי ועליו היו
שוחטים. כמו משכב וספות.

17. **Toward God.** How could an immaterial God create the physical phenomenon of a voice? Some say that God’s word preexisted the world. The Sages of

the Gaonic Period say that God created a voice for this situation. They also say that God sometimes creates light or rain for a prophet. Others say that since God's speech was miraculous, we cannot understand how it operated, as when God said, "Remember"(20:8) and "Observe"(Deut. 5:12) simultaneously. We could certainly say this were it not for the fact that the listeners were human beings, who heard the voice with their ordinary senses. Now the sense of hearing is not like the sense of sight. For the eye can perceive many impressions simultaneously, but the ear cannot. Since sound is a vibration in the air, it reaches the ear in sequence, the first sound first and the last sound last. If one wishes to assert that God miraculously altered their sense of hearing so that they could hear both words simultaneously, why is this miracle not describe explicitly in the text? I will make the following general statement: Anyone who explains the text by means of a miracle that is not written explicitly in the text and not part of tradition is giving an explanation that is not true. Even if we find such things in the Talmud, if they are the words of a single individual, we should neither accept them nor deny them. You will know my own opinion from me comment to Deut. 4:35. For there I will explain why the text said "toward God," as well as "God has come."(20:17)

Exodus 19:18-25:

יח וְהָרַסְנוּ סִינַי עָשָׂן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בְּאֵשׁ וַיַּעַל עָשָׂנוּ
כַּעֲשֹׂן הַכִּבְשָׁן וַיַּחֲרֹד כָּל-הָהָר מְאֹד: יט וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק
מְאֹד מִשֵּׁה יִדְבָּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל: [ששׁי] כ וַיֵּרַד יְהוָה עַל-הָהָר
סִינַי אֶל-רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל-רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה:
כא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בְּעַם פְּוִי-יְהוֹרֶסוּ אֶל-יְהוָה לְרֹאוֹת
וְנָפַל מִמֶּנּוּ רַב: כב וְגַם הַכַּהֲנִים הַנִּגְשִׂים אֶל-יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פְוִי-יִפְרָץ
בָּהֶם יְהוָה: כג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֹא-יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל-הָהָר
סִינַי כִּי-אַתָּה הֶעֱדַתָּ בְּנֹנוּ לֵאמֹר הִגְבַּל אֶת-הָהָר וְקִדְשְׁתּוּ: כד וַיֹּאמֶר
אֱלֹהֵי יְהוָה לְךָ-רֹד וְעָלִיתָ אֹתָהּ וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכַּהֲנִים וְהָעָם אֶל-יְהוֹרֶסוּ
לַעֲלֹת אֶל-יְהוָה פְוִי-יִפְרָץ-בָּם: כה וַיֵּרַד מֹשֶׁה אֶל-הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם:

Now Mount Sinai was all in smoke, for the Eternal One had come down upon it in fire; the smoke rose like the smoke of a kiln, and the whole mountain trembled violently. The blare of the Shofar grew louder and louder. As Moses spoke, God

answered him in thunder. The Eternal One came down upon Mount Sinai, on the top of the mountain, and called Moses to the top of the mountain and Moses went up. God said to Moses, “Go down, warn the people not to break through to the Eternal to gaze, lest many of them perish. The priests also, who come near the Eternal One, must stay pure, lest the Eternal break out against them.” But Moses said, “The people cannot come up to Mount Sinai, for You warned us saying, ‘Set bounds about the mountain and sanctify it.’” So the Eternal One said to him, “Go down, and come back together with Aaron; but let not the priests or the people break through to come up, lest I break out against them.” And Moses went down to the people and spoke to them.

Commentary of ibn Ezra:

ויהי קול השופר. מנהג כי קול השופר שבתחלה יהיה יותר חזק וזה היה להפך
אולי עשה כן השם שלא היה חזק בתחלה שלא יצא לבם מהפחד: משה ידבר.
לדעת הגאון כי השם פעם מעביר קול השופר. אז היה משה מדבר בקול גדול
והשם יעננו בקול. כדרך וישמע את הקול מדבר אליו. ועל זה כתוב בעבור ישמע
העם בדברי עמך. וכבר אמרתי לך. כי לפי דעתי בדברי עמך על עשרת הדברים
ידבר: ושעם משה ידבר. דבק עם קול השופר. כי נשמת משה היתה דבוקה בשם
כי משה היה מדבר בתחתית ההר עם השם לשאול לו. והכתוב לא גלה מה היה
שואל והשם עונהו בקול. שהיה משה שומעו ולא היה קול השופר אע"פ שהיה
חזק מונע אותו לשמוע הקול בעבור זה כתוב אחריו ויקרא ה' למשה בקריאת קול
לעלות אל ראש ההר ששם ירד כבוד השם:

19. **The blare of the Shofar grew louder and louder.** Ordinarily a horn starts loud, but here it was the opposite—perhaps because God did not want to frighten them. **As Moses spoke.** Saadia thinks God would interrupt the blare of the horn so that Moses could speak. But, as I have explained in my comment to v. 9, what God wanted the people to hear was the Ten Commandments. In the conversation reported in this verse, despite the fact that the blare of the horn made everyone shake with fear, and even the mountain was shaking as the ground does during an earthquake, while all this was happening, Moses would speak and God would, “Answer him in thunder.” For only Moses could hear God—he was so connected with God that the blare of the horn did not prevent him from hearing, even

thought he was at the foot of the mountain. But the text does not tell us what Moses asked God.